

XLIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 4. Maj 1927).

Straks da Udvalget begyndte sine Forhandlinger, var der Enighed om at støtte Lovforslagets økonomiske Side, hvorved Statskassen spares for en Udgift paa 200 000 Kr. til Bekæmpelse af den smitsomme Kastning hos Kvæget, idet man gaar bort fra den nugældende Bestemmelse om, at Ejeren, naar der i en Kvægbesætning opstaar Kastning, der maa formodes at være smitsom Kastning, da skal anmelde dette for en Dyr læge.

Forhandlingerne har i dette Udvalg i Lighed med Forhandlingerne i tidligere Udvalg vedrørende samme Emne i særlig Grad drejet sig om de ikke faa betydelige Spørgsmaal, der kan rejses om denne Sygdoms Forhold, og da særlig om Spørgsmaalet vedrørende Erstatningspligt ved Smitteoverføring, uden man dog har kunnet finde nogen Form, hvorved man kunde begrænse Erstatningspligten.

Fra flere Sider indenfor Udvalget har der været en ikke ringe Stemning for at ændre Lovforslaget derhen at lade § 12 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 helt udgaa og saaledes slet ikke have nogen Lovbestemmelser om den smitsomme Kastning. Man har dog ikke ønsket at gaa til dette rationelle Skridt uden at høre Husmands- og Landbrugsorganisationernes Mening herom og har anmodet Ministeren om at

rette Forespørgsel i saa Henseende. Da det har vist sig at tage nogen Tid at faa et samlet Svar og Udvalget er enigt i, at den stipulerede Besparelse skal indføres paa Finansloven, har man bestemt sig til ikke at afvente Svarene og derfor tiltræde Lovforslagets § 1 med en enkelt Ændring (se Ændringsforslag Nr. 2).

Naar man ved Ændringsforslag Nr. 1 har foreslaaet en Ændring af Lovforslagets Titel, skyldes dette, at Landbrugsministeren har ønsket at benytte Lejligheden til, nu da Loven om de smitsomme Sygdomme var til Behandling i et Udvalg, at faa indføjet nogle nye Bestemmelser vedrørende Betalingsforholdene for Dyr lægernes Arbejde i det offentlige Tjeneste.

Ændringsforslag Nr. 3, der indsætter en ny Paragraf, tilsigter en Regulering af det Vederlag, der ydes Dyr lægerne, samtidig med at man fastslaar et nyt Betalingsgrundlag ved at foreslaa et Honorar pr. Forretning og ikke som nu pr. anvendt Tid.

Den foreslaaede nye Paragraf under Ændringsforslag Nr. 4 klargør et Forhold i den gældende Lov, om hvilket der ganske vist har været benyttet en mangeaarig Praksis, men om hvilken der alligevel har hersket nogen Tvivl. Ved Forslagets Vedtagelse knæsetter man den fulgte Praksis og bortfjerner Tvivlen.